

ผลการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘

เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นประธานเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการจัดทำรายงานผลตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ พ.ศ. ๒๕๕๘ และปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “การพัฒนาแห่งสหัสวรรษของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ และทิศทางการพัฒนาภายหลังปี ๒๕๕๘” ณ โรงแรมอโนมา กรุงเทพฯ จัดโดยสำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม (สชส.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

โดยมี นางชุตินาฏ วงศ์สุบรรณ รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นผู้กล่าวรายงานการประชุม

การประชุมดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่รายงานผลการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งเป็นรายงานฉบับสุดท้ายของประเทศไทยที่ สชช. ในฐานะหน่วยงานกลางในการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำขึ้นตามเป้าหมายที่องค์การสหประชาชาติร่วมกันกำหนดขึ้น เพื่อให้แต่ละประเทศยกระดับคุณภาพชีวิตพื้นฐานของประชากรให้ดีขึ้น โดยที่ผ่านมามีประเทศไทยได้ดำเนินการเผยแพร่รายงานระดับประเทศอย่างเป็นทางการมาแล้ว ๒ ครั้ง คือ พ.ศ. ๒๕๔๗ และ พ.ศ. ๒๕๕๒

(๔) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดี

รายงานฉบับนี้ มีสาระสำคัญคือผลการพัฒนาตามเป้าหมาย ๘ ประเด็นเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) ของประเทศไทย ปี ๒๕๕๘ ดังนี้ (๑) ขจัดความยากจนและหิวโหย (๒) ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษา (๓) ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและส่งเสริมบทบาทผู้หญิง (๔) ลดอัตราการตายของเด็ก (๕) การพัฒนาสุขภาพสตรีมีครรภ์ (๖) การพัฒนาสุขภาพสตรีมีครรภ์ (๗) รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และ (๘) ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก และโดยมีประเด็นท้าทายต่อการพัฒนาภายหลังสหัสวรรษของประเทศไทย ได้แก่ (๑) การเติบโตแบบมีส่วนร่วม (Inclusive Growth) (๒) การพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต (Life Cycle Development) (๓) สภาวะแวดล้อมของการพัฒนาและการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green growth) และ

การประเมินผลการพัฒนาที่รวบรวมไว้ จะเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่สำคัญที่แสดงถึงความคืบหน้าของการพัฒนาเพื่อขจัดความยากจน สามารถนำไปเปรียบเทียบกับผลการพัฒนาในระดับนานาชาติ สะท้อนตำแหน่งของประเทศไทยในประชาคมโลก พร้อมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญต่อการพัฒนายุทธศาสตร์ประเทศในการบรรลุผลการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นวาระการพัฒนาภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ ของสหประชาชาติ ได้อย่างเป็นระบบ มีบูรณาการ และสามารถนำไปดำเนินการในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง